

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 77/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti T. R., nar. XY, doručovací adresa POSTE RESTANTE, XY, elektronická adresa XY@gmail.com (dále jen „žadatel“), která se skládala ze dvou identických podání žadatele ze dne 27. 4. 2021 a 4. 5. 2021, jež byla zařazena do společného řízení sp. zn. Zin 77/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

I. Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 2 odst. 4 informačního zákona se projednávaná žádost v části „Sdělte, která úřední osoba je odpovědná a rozhodla o založení 9x mimořádných opravných prostředků žalob pro zmatečnost a dovolání ze dne 22.02.2021, doručených v originálu dne 24.02.2021 přímo k rukám předsedy soudu Petra Angalossy, ke sp.zn.:29 NSČR XY, když v tomto řízení bylo rozhodnuto již v měsíci listopadu 2020, čímž bylo toto řízení pravomocně ukončeno, avšak z razítka podatelny vyplývá, že veškerá nově zahájená řízení (9x) byla založena ke sp.zn. 29 NSČR XY ukončené a nebyly jim každému návrhu jednotlivě přiděleny sp.zn. byť provizorní v hrubém rozporu s vnitřním a kancelářským řádem ve spojení se zákonem o soudech a soudcích a zákonem o archivnictví“ **odmítá**, neboť se jedná o požadavek na sdělení informace směřující k poskytnutí (právního) názoru povinného subjektu.

II. Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona se projednávaná žádost v části „zda již, popř. kdy byl učiněn nějaký právní úkon v řízení ze strany soudu, popř. o jaký právní úkon či úkony se jednalo a které úřední osoby jmenovitě je činily“ v řízení projednávaném pod sp. zn. 29 ICdo XY **odmítá**, neboť se jedná o informaci spadající do rozhodovací činnosti soudu.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost, která byla výslovně označena jako žádost o informace podle informačního zákona, v následujícím znění:

„Nejvyšší soud České republiky
předseda soudu Petr Angyalossy

Žádost o informace ze dne 27.04.2021, dle zák.č.106/1999 Sb.

Sdělte, která úřední osoba je odpovědná a rozhodla o založení 9x mimořádných opravných prostředků žalob pro zmatečnost a dovolání ze dne 22.02.2021, doručených v originálu dne 24.02.2021 přímo k rukám předsedy soudu Petra Angalossy, ke sp.zn.:29 NSČR XY, když v tomto řízení bylo rozhodnuto již v měsíci listopadu 2020, čímž bylo toto řízení pravomocně ukončeno, avšak z razítka podatelny vyplývá, že veškerá nově zahájená řízení (9x) byla založena ke sp.zn. 29 NSČR XY ukončené a nebyly jim každému návrhu jednotlivě přiděleny sp.zn. byť provizorní v hrubém rozporu s vnitřním a kancelářským řádem ve spojení se zákonem o soudech a soudcích a zákonem o archivnictví.

Proveďte soupis všech věcí osoby T. R., nar.XY od roku 2018 do vyhotovení odpovědi na žádost, vedených u Nejvyššího soudu včetně uvedení předsedy senátu a soudce zpravodaje a to v elektronické podobě na e.mail: XY@gmail.com v podobě csv souboru či xls.

Sdělte datum nápadu věci k Nejvyššímu soudu pod sp.zn.: 29 Icdo XY, o jakou se jedná věc, kterého soudu prvního stupně, odvolacího stupně a jméno předsedy senátu a soudce zpravodaje Nejvyššího soudu a zda již, popř. kdy byl učiněn nějaký právní úkon v řízení ze strany soudu, popř. o jaký právní úkon či úkony se jednalo a které úřední osoby jmenovitě je činily.“

Dne 4. 5. 2021 obdržel povinný subjekt identickou verzi projednávané žádosti, kdy žadatel svoje podání ze dne 27. 4. 2021 znovu „přeposlal“ na Nejvyšší soud. Vzhledem k identické podobě bylo uvedené podání zařazeno do již zahájeného řízení sp. zn. Zin 77/2021.

K výroku I. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Podle § 2 odst. 4 Informačního zákona se přitom „Povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.“

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

V úvodní části projednávané žádosti, konkrétně v jejím textu: „*Sdělte, která úřední osoba je odpovědná a rozhodla o založení 9x mimořádných opravných prostředků žalob pro zmatečnost a dovolání ze dne 22.02.2021, doručených v originálu dne 24.02.2021 přímo k rukám předsedy soudu Petra Angalossy, ke sp.zn.:29 NSČR XY, když v tomto řízení bylo rozhodnuto již v měsíci listopadu 2020, čímž bylo toto řízení pravomocně ukončeno, avšak z razítka podatelny vyplývá, že veškerá nově zahájená řízení (9x) byla založena ke sp.zn. 29 NSČR XY ukončené a nebyly jim každému návrhu jednotlivě přiděleny sp.zn. byť provizorní v hrubém rozporu s vnitřním a kancelářským řádem ve spojení se zákonem o soudech a soudcích a zákonem o archivnictví“ požaduje žadatel nikoli sdělení prosté informace, ale domáhá se po povinném subjektu jistého hodnotícího soudu, když požaduje sdělit jméno osoby, která „je odpovědná a rozhodla... v hrubém rozporu s vnitřním a kancelářským řádem...“. Povinný subjekt má za to, že šetřením, která konkrétní pracovnice pověřeného oddělení evidence a podatelny přiřazovala žadatelem specifikovaná podání ke konkrétním řízením, a sdělením jejího jména, by musel následně žadateli vysvětlovat, proč považuje takové přiřazení věcí touto pracovnící za souladné se všemi předpisy anebo naopak by tím de facto potvrdil žadatelovo přesvědčení o pochybení této pracovnice. Žadatel takto požaduje po povinném subjektu úkon, kterého se nelze domáhat prostřednictvím žádosti podané v režimu informačního zákona.*

Žadatel má k přezkumu zákonného přidělení věci k dispozici jednoznačně jiné instituty, přímo k tomu určené. Pravomoc přezkumu správnosti přidělování napadených věcí je podle zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, plně v rukou předsedy Nejvyššího soudu, viz § 124 odst. 3 zákona o soudech a soudcích: „*Předseda Nejvyššího soudu kontroluje postup Nejvyššího soudu při rozdělování věcí podle rozvrhu práce.*“ V případě, že je žadatel přesvědčen o tom, že mu nebyl přidělen řádný soudce anebo mu byl odepřen přístup k soudu, má možnost využít také institutu ústavní stížnosti.

Snad jen na okraj je třeba zmínit, že pokud by pracovnice evidenčního oddělení a podatelny přidělily věc nesprávně, pak by to následně, a zcela logicky, rozporovaly osoby podílející se na rozhodovací činnosti soudu, do jejichž agendy byly tyto věci k vyřízení přiděleny. V té souvislosti povinný subjekt zmiňuje, že v dané části žádosti zvažoval také její odmítnutí podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona, kdy nelze poskytovat informace „*o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků*“. Nicméně, taktéž následující komentářový závěr přiměl povinný subjekt k tomu, že předmětnou část projednávané žádosti odmítl jako dotaz na názor povinného subjektu v souladu s § 2 odst. 4) informačního zákona.

Komentářová literatura se totiž přímo vyjadřuje ke snahám žadatelů domoci se prostřednictvím Informačního zákona odůvodňování postupů či zaujatých stanovisek (srovnej Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec, T., : Zákon o svobodném přístupu k informacím, Komentář, C.H.BECK 2016, str. 78): „*Další typovou skupinou žádostí, které lze podřadit pod dotaz na názor, jsou žádosti požadující (do)vysvětlení postupů či stanovisek povinných subjektů. Takové žádosti jsou často podávány jako vyjádření nespokojenosti s jinou aktivitou povinného subjektu, typicky žádost o sdělení, z jakého důvodu povinný subjekt vydal konkrétní rozhodnutí, proč se v rámci určitého materiálu nezabýval též určitým v žádosti uvedeným problémem, z jakého důvodu nebyl určitým způsobem činný, apod. ... V rozhodnutí (č. j. 10 As 117/2014) Nejvyšší správní soud připomněl, že žádost o poskytnutí informací není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by měl účastník řízení brojit proti rozhodnutím či postupům správních orgánů, s nimiž nesouhlasí.*“

K výroku II. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Povinné subjekty ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona „*neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.*“

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Předmětem části projednávané žádosti je mj. požadavek na poskytnutí informací, „*zda již, popř. kdy byl učiněn nějaký právní úkon v řízení ze strany soudu, popř. o jaký právní úkon či úkony se jednalo a které úřední osoby jmenovitě je činily*“ v řízení sp. zn. 29 ICdo XY. Jedná se tak o požadavek na poskytnutí informací z rozhodovací činnosti soudů. Tento požadavek proto směřuje k poskytnutí informací, které vždy s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona Nejvyšší soud neposkytuje.

Žádost o poskytnutí informací k průběhu konkrétního dovolacího řízení jednoznačně spadá pod režim § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona a povinný subjekt tyto informace nemůže poskytnout, respektive může poskytnout pouze obecné informace (viz níže poskytované informace).

Povinný subjekt se přitom nebrání poskytování informací o výsledcích rozhodovací činnosti, která musí být zcela pod veřejnou kontrolou, avšak v souladu s § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona neposkytuje informace o samotném průběhu rozhodovací činnosti, která k závěrečnému rozhodnutí vedla, mezi tyto nepřípustné žádosti o informace jednoznačně spadá ve vymezené části i projednávaná žádost na poskytnutí jednoho z podkladů, z něhož soudy vycházely při rozhodování ve věci.

Projednávaná žádost podle názoru povinného subjektu ani nedává prostor k úvaze, zda informace (ne)poskytnout. Na rozdíl např. od ustanovení § 11 odst. 1 informačního zákona, který uvádí (důraz doplněn) „*Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud*“, se v ustanovení § 11 odst. 4 informačního zákona výslovně píše (důraz doplněn) „*Povinné subjekty dále neposkytnou informace o...*“. Podle povinného subjektu tak zákonodárce výslovně omezuje správní úvahu k poskytování jednotlivých informací z rozhodovací činnosti soudů.

Jak se uvádí i v níže citovaném rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, sp. zn. 29 A 133/2015, tak „*z informační povinnosti je vyňat celý rozhodovací mechanismus soudu v konkrétní věci, s výjimkou rozhodnutí.*“ Pod množinu „*rozhodovací mechanismus soudu*“ zcela jednoznačně spadají „*jednotlivé úkony*“, respektive postup soudu v řízení.

Povinný subjekt se odkazuje nejen na samotné striktní znění zákona, ale též na nález Pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10, které dne 30. března 2010 rozhodlo o změně původního znění § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona, ze kterého vypustilo (zrušilo) původně začleněné slovo „*pravomocných*“, rozumějme rozsudků. V předmětné části zákona tak Plénum Ústavního soudu rozšířilo práva žadatelů na poskytnutí i nepravomocných rozsudků ze strany povinných subjektů, **avšak ponechalo zákonným neposkytnutí dalších informací z předchozího průběhu soudního řízení, resp. rozhodovací činnosti soudů.**

K neposkytování informací z rozhodovací činnosti soudu na základě informačního zákona poukazuje povinný subjekt taktéž na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2020, sp. zn. 29 A 170/2017 (zvýraznění doplněno povinným subjektem):

„*17. K meritu věci lze uvést následující. Právo na informace je garantováno zejména v čl. 17 Listiny základních práv a svobod, ale také v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv*

a základních svobod. **Tato práva nejsou bezbřehá a absolutní, ale naráží na určitá omezení a limity.** Legitimní omezení práva na informace stanoví čl. 17 odst. 4 Listiny, podle něhož svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Obdobně čl. 10 odst. 2 Úmluvy stanoví, že výkon těchto svobod (svobody projevu a práva na informace), protože zahrnuje povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci. /.../

24. /.../ **Kontrola jejich práce je možná posléze, cestou poskytnutí soudního rozhodnutí.** Pokud měl žalobce zájem kontrolovat kvalitu práce ministra spravedlnosti, postačilo by mu k tomu konečné rozhodnutí Nejvyššího soudu o předmětné stížnosti, příp. poskytnutí textu stížnosti poté, co o ní žalovaný rozhodl.

25. /.../ **Vůle zákonodárce je přitom v tomto ohledu zcela zřejmá, jiné informace o rozhodovací činnosti soudů než ty, které jsou obsaženy v soudních rozhodnutích, povinné subjekty nemohou žadatelům poskytnout.**

28. Soud tak má za to, že odmítnutí žádosti o informace bylo opodstatněné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí včetně poukazu na nezbytnost jednotného rozhodování, což je jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů, ob stojí. /.../ Jak totiž již bylo uvedeno, tvrzená snaha o kontrolu práce ministra spravedlnosti mohla být stejně dobře naplněna i jinak.“

V případě projednávané žádosti je příhodné odkázat i na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, sp. zn. 29 A 133/2015, v němž je uvedeno mj. následující (důraz doplněn povinným subjektem):

„Vůle zákonodárce je přitom v tomto ohledu zcela zřejmá, jiné informace o rozhodovací činnosti soudů než ty, které jsou obsaženy v soudních rozhodnutích, povinné subjekty nemohou žadatelům poskytnout.

/.../ žalovaný toto omezení práva na informace mohl aplikovat pouze **v případě, kdy po něm byla požadována informace o jeho rozhodovací činnosti.** Tak tomu v daném případě bylo. /.../ **Z uvedeného plyne, že z informační povinnosti je vyňat celý rozhodovací mechanismus soudu v konkrétní věci, s výjimkou rozhodnutí.**

/.../ **z hlediska veřejné kontroly soudnictví je podstatná zejména obecná dostupnost soudních rozhodnutí.** Na základě této dostupnosti pak mohou být jednotlivá rozhodnutí předmětem veřejného diskurzu. Za zákonnost těchto rozhodnutí a postupů vedoucích k jejich vydání odpovídá z institucionálního pohledu soud, personálně pak soudci projedávající a rozhodující danou věc.“

Na základě zákonné výjimky z poskytování informací z rozhodovací činnosti soudu tak povinnému subjektu nezbylo, než žádost ve vymezené části odmítnout, a to podle aktuálního ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona.

Na vyhodnocení této části žádosti povinným subjektem nemá vliv ani skutečnost, že žadatel je přímo účastníkem soudního řízení sp. zn. 29 ICdo XY. Povinné subjekty musí při

vyřizování žádostí o informace přistupovat ke každému žadateli rovným způsobem. Naopak skutečnost, že se účastník řízení domáhá informací z procesního spisu, mu dává možnost uplatnit práva obsažená v zákoně č. 99/1963 Sb., Občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zejména pak právo účastníka řízení k nahlížení do soudního spisu. Žadatel má tak v rukou nástroj, kterým se jednoznačně může domoci požadované informace způsobem nastaveným zákonodárci.

Povinný subjekt současně vysvětluje, že rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti nezasílá na v žádosti uvedenou elektronickou e-mailovou adresu, která by byla vyhovující v případě kladného vyřízení žádosti (v případě přímého poskytnutí všech požadovaných informací nebo odkazem na již zveřejněné informace), nýbrž prostřednictvím poštovních služeb. Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán doručovat na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevyklučuje zákon nebo povaha věci. Podle § 19 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu musí povinný subjekt doručit rozhodnutí do vlastních rukou, což v případě doručení na adresu na udanou elektronickou adresu není zajištěno, neboť žádost neobsahuje uznávaný elektronický podpis ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Uvedená elektronická adresa je zpravidla vyhovující v případě poskytnutí informace, kdy informační zákon klade na povinný subjekt v doručovací fázi méně formálních povinností, avšak nemůže bez jistých pochybností obstát při postupu, který vychází z § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou elektronickou adresu“ není schopen hodnověrně prokázat okamžik doručení. Po správní úvaze tak dospěl povinný subjekt k názoru, že uvedenou elektronickou adresu nemůže pro nesoulad s citovanými ustanoveními správního řádu akceptovat. Na základě výše uvedeného doručuje povinný subjekt předkládané rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, která byla uvedena v textu projednávané žádosti.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, nebo její části, je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Ke zbývajícím částem projednávané žádosti, kde nebylo poskytnutí informací částečně odmítnuto výrokem předkládaného rozhodnutí, poskytuje povinný subjekt požadované informace formou následujícího sdělení a přílohy.

V příloze „*Výpis řízení pro osobu*“ povinný subjekt poskytuje výpis žadatelových dovolacích řízení od roku 2018 s uvedením předsedy senátu a soudce zpravodaje. Poskytovaná příloha tak obsahuje věci, které spadají do soudní agendy povinného subjektu, v rámci níž probíhá přidělování věcí (je určen předseda senátu a soudce zpravodaj), na které žadatel směřoval svoji žádost. Povinný subjekt tak jednoznačně z textu žádosti určil, že předmětem žádosti nejsou věci mimo soudní agendu povinného subjektu, u nichž žádné přidělení v pravém

slova smyslu neprobíhá. Konkrétně se jedná o rejstříky S, Sm, Zin, Ncn nebo Ntn, kde pravidla pro přidělování věcí do nich jsou jednoznačná. Vždy je zde určena osoba, která za každý z těchto rejstříků osobně zodpovídá – taková osoba je pak přesně definována v Organizačním řádu soudu, Jednacím řádu soudu a Kancelářském řádu. Zmiňované „organizační dokumenty“ jsou veřejnosti volně dostupné na webových stránkách Nejvyššího soudu www.nsoud.cz.

Pokud u konkrétního řízení není uvedena samostatně osoba soudce zpravodaje, tak je totožná s osobou předsedy senátu.

K řízení sp. zn. 29 ICdo XY poskytuje povinný subjekt následující informace – věc napadla na Nejvyšší soud dne 22. 2. 2021. Předmět řízení je v Informačním systému Nejvyššího soudu (dále jen „ISNS“) veden jako „*O neplatnost kupní smlouvy, o vypořádání společného jmění manželů*“. Na prvním stupni rozhodoval Městský soud v Praze, soudem druhého stupně byl Vrchní soud v Praze. Předsedkyní senátu a současně i soudkyní zpravodajkou k řízení na Nejvyšším soudu byla určena JUDr. Helena Myšková.

Zcela na závěr povinný subjekt opět konstatuje, stejně jako v případě mnohých dřívějších žadatelových žádostí podle informačního zákona, že projednávaná žádost byla vyhodnocena v souladu s Organizačním řádem Nejvyššího soudu (dostupný z níže uvedeného odkazu), i v souladu s žadatelovým vlastním označením, jako žádost o informace podle informačního zákona, proto byla tato podání zařazena do rejstříku „Zin“ a nikoliv do rejstříku „S“ předsedy Nejvyššího soudu. Organizační řád Nejvyššího soudu ukládá jednoznačnou kompetenci vyřizování žádostí podle informačního zákona oddělení styku s veřejností, viz následující citace (zvýraznění doplněno).

„Oddíl 4 Oddělení styku s veřejností

§ 35 Vedoucí oddělení styku s veřejností

(1) Vedoucí oddělení styku s veřejností zejména:

/.../

c) plní úkoly vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

d) je oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, “

Organizační řád je dostupný z následujícího odkazu:

[http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/0E2C3F662AD69D4BC125843C004CE6BC/\\$file/Organi%20za%20C4%8Dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d.pdf](http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/0E2C3F662AD69D4BC125843C004CE6BC/$file/Organi%20za%20C4%8Dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d.pdf)

Vzhledem k tomu, že režim informačního zákona dává žadatelům o informace obecně lepší podmínky a nástroje jak uplatnit právo na informace, poskytuje mu více opravných prostředků a určuje také konkrétní zákonné lhůty pro vyřízení, považuje povinný subjekt i z tohoto hlediska vůči žadatelům za vstřícnější vyřizovat tato podání v agendě „Zin“, bez ohledu na skutečnost, že v určitých případech žádosti směřují paralelně taktéž k předsedovi Nejvyššího soudu. Je vhodné upozornit, že i žadatel v rámci mnohých předchozích řízení podle informačního zákona daný postup povinného postupu nerozporoval, proto neshledal povinný subjekt ani v současném případě důvod se od této zavedené praxe jakkoli odchýlit.

Povinný subjekt doplňuje, že respektuje volbu žadatelů, kteří mají plně ve svých rukou, jakým formálním rámcem se jejich žádost bude řídit. Pokud se **domáhají informací** podle informačního zákona, považuje povinný subjekt odkaz na informační zákon jako „nesilnější titul“, jenž poskytuje žadatelům dostatečnou obranu a komfort opravných prostředků, které by mu v řízení mimo informační zákon nebyly k dispozici.

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení poskytovaných informací. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informace poskytl.

V Brně dne 7. 5. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha (tištěná): Výpis řízení pro osobu